

full dominical

Església de Menorca

Número 2119 - Any XLII - 12 març 2023

“La via de la pobresa i la privació (el dejuni), la mirada i els gestos d’amor cap a les persones ferides (l’almoïna) i el diàleg filial amb el Pare (l’oració) ens permeten encarnar una fe sincera, una esperança viva i una caritat operant.”

(Papa Francesc)

DESQUALIFICACIONS

En període electoral (i preelectoral) les desqualificacions entre adversaris polítics puguen de to. Desqualificar el discrepant és aplicar-li una caricatura que t'estalviï la fatiga d'haver d'escoltar els seus raonaments. La desqualificació comporta agressivitat més visceral que racional, i tendeix a polaritzar l'audiència en preses de postura irreconciliables. Val la pena bussejar endins de la superfície i, tal vegada, descobrirem, sorpresos, símptomes de debilitat, d'inseguretat, de por o, pitjor encara, de ressentiment, odi, ànsies de poder al preu que sigui. Amb açò no pretenc assenyalar ningú en concret sinó alertar-me jo mateix i alertar-nos del perill en què tots podem caure.

Els qualificatius desqualificadors que volen com a dards d'un camp a l'altre són molts, com, per exemple, «feixista, nazi, franquista, chavista, comunista, extrema dreta, extrema esquerra, separatista, espanyolista, retrògrad, corrupte...» I en el camp eclesiàstic: «progressista, conservador, preconciliar, postconciliar...» quan són dits despectivament dels altres. Cadascú hi podria afegir els epítets atribuïbles als altres que no voldríem per a nosaltres. Sense fer servir aquests mots, una manera més subtil de desqualificar l'adversari és jugar amb titulars mediàtics per l'estil, eslògans provocatius, missatges breus llançats per les xarxes i, de vegades,

fent córrer rumors de notícies sense verificar.

La temptació de desqualificar la podem començar a vèncer just fent cas d'alguns savis consells del Mestre Jesús, el qual ensenyava amb autoritat en opinió de la gent senzilla, i va haver d'aguantar qualificatius desqualificadors com «amic de publicans i pecadors, samarità, endimoniat, golfre i bevedor, impostor, transgressor de la Llei». És ell mateix qui ens diu: «aquell de vosaltres que no tengui pecat, que tiri la primera pedra», i també: «treu

primer la biga del teu ull i llavors hi veuràs prou clar per treure la busca de l'ull del teu germà». Açò ens demana ser prou humils per mirar-nos al mirall de l'autocrítica.

Al cap i la fi «la unitat preval sobre el conflicte», i també «la realitat és més important que la idea», i «el tot és superior a la part», com ens ha recordat el Papa Francesc (EG). ¿No és millor una cultura del trobament que de la perpètua confrontació? És ver que la convivència és conflictiva, i la realitat suporta diferents interpretacions, i les nostres veritats són sempre poc o molt parcials. Així i tot, no es tracta de callar per no ofendre, sinó d'exposar raons per defensar el propi projecte o punt de vista i, alhora, estar oberts a la petita o gran veritat de l'altre. Ja ho deia el poeta Machado: «¿tu verdad? No, la Verdad, y ven conmigo a buscarla». En la recerca compartida del millor bé comú possible, hem d'aprendre idò de distingir la realitat de la ideologia i substituir les desqualificacions ofensives per proposes i respostes raonades i dialogants.

Acabaré amb una màxima llatina atribuïda a sant Agustí i útil per a una bona convivència: «in necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas», que, traduït, vol dir: en les coses necessàries, anem a una; en els dubtes, llibertat (i respecte); en totes, amor».

Joan Febrer Rotger

la notícia

Dia del Seminari 2023 “Aixeca't i posa't en camí”

L’Església celebra el diumenge 19 de març, solemnitat de Sant Josep, el Dia del Seminari. El lema d'aquesta jornada, “Aixeca't i posa't en camí”, recull una de les expressions més repetides a la Sagrada Escripura, “Aixeca't.” Juntament amb les paraules de Jesús, «jo soc el camí».

L'expressió «Aixeca't» ens mostra que la història de la salvació és «una permanent insistència per part de Déu a aixecar l'home que, una vegada i una altra, cau i s'aparta del projecte de vida que Déu li ofereix». El Senyor ens regenera i ens salva, ens anima a reprendre el camí amb noves forces.

Conèixer el Senyor és el camí per co-

nèixer-nos a nosaltres mateixos. La Sagrada Escripura i la història de l'Església estan plenes de testimonis d'homes i dones que «prenent-se seriosament la crida del Senyor han abandonat la comoditat d'una vida més segura, i s'han llançat pels camins del món deixant-se guiar pel Senyor».

Déu Pare, en el seu Fill, «ens ha cridat a viure sempre amb el cor aixecat» i «ens ha donat a cadascú una vocació preciosa que tindrà com a horitzó el servei». Déu ens continua cridant. Els seminaris estan plens d'històries de vida on és fàcil reconèixer l'empremta de Déu, la seva veu ressona: «Aixeca't i posa't en camí».

Diumenge Tercer de Quaresma

Lectura del llibre de l'Èxode 17, 3-7

Salm responsorial 94

R: Tant de bo que avui sentíssi la seva veu:
«No enduriu els vostres cors.»Lectura de la carta de sant Pau
als cristians de Roma 5, 1-2. 5-8Lectura de l'evangeli segons sant Joan
4, 5-15. 19b-26. 39a. 40-42

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop de les terres que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era devers migdia quan Jesús, cansat de caminar, estava assegut devora el pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Va arribar una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «Dóna'm aigua.» Li diu la samaritana: «¿Com? ¿Vós, un jueu, em demanau aigua a mi, que som una dona samaritana?» Heu de saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: «Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva i ell te l'hauria donada.» Ella li diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no teniu res per a treure l'aigua. ¿D'on treis l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el seu bestiar. ¿És que vós sou més gran que ell?» Jesús li respongué: «Els qui beuen aigua d'aquesta, tornen tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, no tindrà set mai més; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brotarà sempre dins ell per donar-li vida eterna.» Li diu la dona: «Senyor, donau-me sempre aigua d'aquesta: que no tengui mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua d'aquest pou.» Ella li diu: «Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus, deis que el lloc on ha de ser adorat és Jerusalem.» Jesús li respongué: «Creu-me, dona, s'acosta l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres no sabeu qui adoreu; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren, ho han de fer en esperit i en veritat.» Li diu la dona: «Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell véngui, ens ho explicarà tot.» Ell li respon: «El Messies som jo, que parl amb tu.» Molts de samaritans d'aquell poble van creure en ell. Per això, quan els samaritans anaren a veure'l, li pregaven que es quedàs amb ells. I s'hi va quedar tres dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona: «Ara ja no creim només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de ver el Salvador del món.»

Lectura del libro del Éxodo 17, 3-7

Salmo responsorial 94

R: Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor:
«No endurezcáis vuestro corazón».Lectura de la carta del apóstol
san Pablo a los Romanos 5, 1-2. 5-8Lectura del santo Evangelio según san Juan
4, 5-15. 19b-26. 39a. 40-42

En aquel tiempo, llegó Jesús a una ciudad de Samaria llamado Sicar, cerca del campo que dio Jacob a su hijo José; allí estaba el pozo de Jacob. Jesús, cansado del camino, estaba allí sentado junto al pozo. Era hacia la hora sexta. Llega una mujer de Samaria a sacar agua, y Jesús le dice: «Dame de beber». Sus discípulos se habían ido al pueblo a comprar comida. La samaritana le dice: «¿Cómo tú, siendo judío, me pides de beber a mi, que soy samaritana?» (porque los judíos no se tratan con los samaritanos). Jesús le contestó: «Si conocieras el don de Dios y quién es el que te dice "dame de beber", le pedirías tú, y él te daría agua viva». La mujer le dice: «Señor, si no tienes cubo, y el pozo es hondo, ¿de dónde sacas el agua viva?; ¿eres tú más que nuestro padre Jacob, que nos dio este pozo, y de él bebieron él y sus hijos y sus ganados?» Jesús le contestó: «El que bebe de esta agua vuelve a tener sed; pero el que beba del agua que yo le daré nunca más tendrá sed: el agua que yo le daré se convertirá dentro de él en un surtidor de agua que salta hasta la vida eterna». La mujer le dice: «Señor, dame esa agua: así no tendré más sed, ni tendré que venir aquí a sacarla. La mujer le dice: «Señor, veo que tú eres un profeta. Nuestros padres dieron culto en este monte, y vosotros decís que el sitio donde se debe dar culto está en Jerusalén». Jesús le dice: «Créeme, mujer: se acerca la hora en que ni en este monte ni en Jerusalén adorareis al Padre. Vosotros adoráis a uno que no conocéis; nosotros adoramos a uno que conocemos; porque la salvación viene de los judíos. Pero se acerca la hora, ya está aquí, en que los verdaderos adoradores adorarán al Padre en espíritu y verdad, porque el Padre desea que lo adoren así. Dios es espíritu, y los que lo adoran deben hacerlo en espíritu y verdad». La mujer le dice: «Sé que va a venir el Mesías, el Cristo; cuando venga, él nos lo dirá todo». Jesús le dice: «Soy yo, el que habla contigo». En aquel pueblo muchos samaritanos creyeron en él. Así, cuando llegaron a verlo los samaritanos, le regaban que se quedara con ellos. Y se quedó allí dos días. Todavía creyeron muchos más por su predicación, y decían a la mujer: «Ya no creemos por lo que tú dices; nosotros mismos lo hemos oído y sabemos que él es de verdad el Salvador del mundo».

Con Jesús podemos
saborear la
bondad de Dios

El texto *Jesús y la samaritana* recogido únicamente en el evangelio de San Juan es un pasaje cargado de simbologías y profundo significado que nos llega a través de una escena cautivadora.

Jesús atravesaba Samaria, cansado, se sienta junto al pozo de Jacob, y allí acude una samaritana para sacar agua. Aquí se inicia un diálogo que sorprende, dada la enemistad entre judíos y samaritanos. Jesús, humildemente, le pide agua, es una gran sorpresa para la samaritana -un judío le dirige la palabra- y su sorpresa va en aumento a lo largo de la conversación, pues Jesús pasa de una petición a su ofrecimiento: darle el agua viva que se convierte en manantial inagotable para quien bebe de ella y cree en la Palabra. Jesús continúa despertando el ansia de plenitud que hay en todo corazón humano, sed y hambre de Dios vivo. Cuando ella lo reconoce como profeta (conoce su vida), quiere saber más y le plantea el tema que separa a estos dos pueblos: dónde adorar a Dios, en el monte Garizin -samaritanos- o en el templo de Jerusalén -judíos-. Jesús le explica entonces que ya no se trata de un lugar, sino de una persona: Él mismo, que es presencia de Dios. Es una de las pocas ocasiones en que Jesús confiesa abiertamente su identidad, y la revela, precisamente, a esta mujer pecadora y mal vista por los judíos.

La samaritana ha ido descubriendo progresivamente quién es Jesús (proceso de fe), y experimenta una alegría tan grande que lo abandona todo y corre al pueblo para comunicar su vivencia. Así se convierte en testimonio y mensajera entusiasta de la buena Noticia, que atrae y despierta el interés de todos por conocer también a Jesús.

La Cuaresma es un tiempo propicio para acercarnos más a Dios. Una conversión profunda y constante nos hará descubrir la alegría de confiar plenamente en Jesús, de escucharle profundamente desde el fondo de nuestro ser para afrontar la vida con la paz que Él nos ofrece, pues nos ama profundamente tal y como somos.

Teresa Jansà

LECTURES DE LA
MISSA DIÀRIASalmos de la
3ª SetmanaDI. 13, X Aniversari de l'elecció del papa
Francesc. Fèria: 2R 5, 1-15a / Sal 41 / Lc 4,
24-30.Dt. 14, Fèria: Dn 13, 25. 34-43 / Sal 24 / Mt
18, 21-35.Dc. 15, Fèria: Dt 4, 1. 5-9 / Sal 147 / Mt 5,
17-19.Dj. 16, Fèria: Jr 7, 23-28 / Sal 94 / Lc 11,
14-23.

Dv. 17, LVI aniversari de la mort del

bisbe Bartomeu Pascual Marroig. Fèria:
Os 14, 2, 10 / Sal 80 / Mc 12, 28b-34.

Ds. 18, Fèria: Os 6, 1b-6 / Sal 50 / Lc 18, 9-14.

Dg. 19, IV de Quaresma: 1S 16, 1. 6-7.
10-13a / Sal 22 / Ef 5, 8-14 / Jo 9, 1-41.

pregar amb els salms

Deixar-se embolcallar (salm 8)

Que és un mortal perquè el tinguis present? (Sl 8,5) La traducció literal seria: perquè el visitis? És l'actitud d'aquell qui es preocupa de la situació de l'altre i s'hi acosta.

Déu se'ns acosta en la bellesa de la natura, se'ns acosta en primavera, en les relacions fraternals sanes, en les bones amistats, en la besada tendra de la tardor, en el silenci tranquil de l'hivern.

Més enllà de la pregària litúrgica cadascú ha de procurar cercar un temps real i un espai que l'ajudi a mantenir una pregària prolongada amb Jesús, esplaïant davant ell el nostre cor. Per a mi un d'aquests moments gratuïts que més m'agrada és, després de

Completos, sortir al terrat i contemplar el firmament, unes vegades ben clar, amb la lluna i les estrelles, d'altres emboirats i gairebé sempre en un aire silent, mesclat amb renous del carrer, que per a la pregària no molesten, sinó que encara ajuden a fer-la sentint a prop la vida de la gent. Alçar els ulls i contemplar l'espai infinit predisposa el cor a la lloança: *Quan miro el cel que han creat les teves mans, la lluna i els estels que hi has posat* (v. 5), jo dic: Gràcies Senyor per visitar-me. I tot el viscut durant la jornada queda embolcallat pel silenci nocturn, amorosit per la Presència de Déu, el raucar de les granes, el ploricó de l'òliba... Gràcies.

Gadi Bosch Pons

viure la sinodalitat

Escolta recíproca, caminar junts

Sínode: Reunió per a tractar assumptes eclesiàstics. Aquesta és la definició del diccionari. No ens diu clericals, ens diu eclesiàstics o sigui de tota l'Església, clero, laics, homes i dones, i si parlem a redossa de l'evangeli, batiats i no batiats, perquè el missatge de Jesús no exclou ningú.

Quan el Papa Francesc convoca el Sínode ja ha donat idees que poden semblar noves i revolucionàries si no fos perquè són a la base del cristianisme. El Papa comença per reformar la Cúria i els demana més servei i menys control, fins i tot parla de fugir de la

"papaidolatria", de menys mirar-se el melic i anar a atendre les necessitats eclesials i civils que són els nous desafiaments del món actual.

L'exemple del Papa, que remou la cúpula, ha d'arribar a les nostres diòcesis. No podem posar sedassos ni traves encasellant-nos als nostres temples de confort i menys per tancar el missatge de Jesús al clos del nostre culte com si en fóssim els propietaris i únics administradors, i encara menys en benefici propi.

L'escolta recíproca, el Sínode, ha de ser un ressorgiment per compartir. Tots hi som cridats. La reflexió, les trobades, tot el nostre treball ha de ser fet de forma col·legiada i de forma samaritana que vol dir posant en primer lloc els més necessitats.

Els camins els hem de traçar junts i han de ser camins de pau i aquesta Pau exigeix: Veritat, Justícia, Llibertat i Amor (Papa Joan XXIII). Respectem les persones i la natura i animem-nos a treballar colze a colze amb la nostra societat. No ens podem salvar sols.

Pere Fàbregues i Morlà

President Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Dret Humans

l'entrevista a:

BARTOMEU VILLALONGA

Bartomeu Villalonga és prevere de la diòcesi de Mallorca i rector de les parròquies del terme de Santanyi. Aquests dies ha ofert unes xerrades quaresmals a Menorca.

Per què cada un de nosaltres som una paraula de Déu pronunciada al món?

-Com diu el llibre de l'Apocalipsi quan Sant Joan escriu a l'església de Pèrgam: El Senyor dona a cada un una pedra blanca on hi ha inscrita el nom que Déu ens dona a cada un de nosaltres i que silencia en el món per dir-la amb nosaltres. Tots nosaltres som Paraula de Déu i som una Paraula que Déu ha dit a la Creació i a la humanitat, però tan sols l'hem rebuda nosaltres. Tots hem de descobrir quina és aquesta Paraula amb la qual Déu parla a través de nosaltres.

Què ens aporta el testimoni d'Abraham per a viure més plenament la nostra fe?

-Abraham és el nostre pare en la fe. Déu fa una aliança amb ell i Abraham ha de confiar en Déu. Per aquesta confiança que té Abraham amb la promesa que Déu li fa, es converteix en pare de totes les nacions. Podem passar per la vida com a pelegrins a l'igual que Abraham. El pelegrí és aquell que dur una motxilla petita, sap que tot li és regal, que ha de viure de la providència, que s'ha d'esforçar, caminar... o podem anar per la vida com autèntics turistes: consumint, sense aprofundir en res, amb maletes que pesen tones, etc.

I què podem aprendre dels testimonis de Pere i Maria Magdalena?

-Sant Pere és capaç d'allò més gran i del pitjor. Pere és aquell que fa la primera confessió de fe cristològica "Tu ets els Messies, el fill de Déu" i promet al Senyor que el seguirà al final del món, però després Pere quan arribar la Passió el nega. Pere experimenta que no ha estat capaç de complir allò que havia promès al Senyor. Jesús s'adapta a la nostra forma d'estimar i no som nosaltres que ens adaptam a la manera d'estimar de Jesús. Maria Magdalena és la primera en descobrir Jesús ressuscitat. El Papa Francesc ens ho ha recordat molt darrerament: Maria Magdalena és l'apòstol dels apòstols. Aquesta dona és capaç d'aixecar la voluntat d'aquells apòstols. Els apòstols són els primers que abandonen Jesús, els únics que no l'abandonen són les dones de l'Evangeli, entre elles Maria Magdalena, la qual els encoratja que el Senyor vertaderament ha ressuscitat, que no tot ha acabat. De Maria Magdalena aprenem una gran força, que fa que puguem compartir i viure la nostra fe.

Sonia Febrer Romero

Unsplash

Agenda

✍ **Concurs fotogràfic de la confraria de Jesús Natzarè**

Fins al 23 d'abril es pot participar en aquest concurs fotogràfic de la Confraria de Jesús de Natzarè de Ciutadella. Bases del concurs a les pàgines web de la Confraria i del Cercle Artístic de Ciutadella.

✍ **Tridu del Sant Crist dels Paraires de Ciutadella**

Commemoració dels 362 anys de la suor prodigiosa.
-El diumenge 12 de març missa a les 10 h.
-Els dies 12, 13 i 14 de març: A les 19.30 h Corona Dolorosa. I tot seguit, a les 20 h, Missa en sufragi dels confreres difunts en el darrer any.

✍ **Recés quaresmal per als preveres**

Dimecres 15 de març, a partir de les 10.30 h al Toro.

✍ **Conferència de Mons. Sebastià Taltavull**

Dimecres 15 de març tertúlia a càrrec de Mons. Sebastià Taltavull, a les 19.30 h, a la Sala d'Actes de l'Ateneu de Maó. Tema: "10 anys amb el Papa Francesc (2013-2023). Un Papa per al nostre temps."

✍ **Trobada de joves al Toro**

Els dies 18 i 19 de març trobada d'adolescents i joves al Toro. Dia 18 trobada a Es Mercadal entre les 16 i 16.30 h. Entre les 17 h i les 18.30 h Viacrucis fins al Toro. Al Santuari es faran altres activitats: Eucaristia, escolta de diferents testimonis de fe, etc.

✍ **Dia del Seminari**

Diumenge 19 de març les col·lectes de les misses aniran destinades al nostre Seminari. El seminarista Jaume Denclar rebrà el ministeri d'acòlit a la parròquia de la Mare de Déu del Roser des Castell de mans del bisbe electe Gerard Villalonga.

Notícies nostres

Presentació dels actes de la Setmana Santa de Maó

El dimarts 28 de febrer els germans majors i els consiliaris de les Confraries de Maó van presentar tots els actes que tindran lloc a la ciutat durant la Setmana Santa. Enguany el cartell

Bisbat de Menorca

anunciador de la Setmana Santa de Maó ha estat dissenyat per la Confraria del Viacrucis. Així mateix, es va destacar que aquesta Confraria ha adquirit una nova talla de Jesús Natzarè, dissenyada per l'escultor cordovès Juan Bautista. Aquesta imatge serà beneïda l'1 d'abril, a les 18 h, a la parròquia de Sant Francesc de Maó.

També es va informar que el pregoner de la Setmana Santa 2023 serà Josep Pons Fraga, editor del Diari Menorca. El pregó tindrà lloc el 29 de març, a les 20.30 h, la parròquia de la Mare de Déu del Carme. A la pàgina web del Bisbat de Menorca podeu consultar tota la informació de la Setmana Santa i els horaris i els recorreguts de les processons.

“Aixecau-vos, no tingueu por” (Mt 17,7)

Dimecres 1 de març l'església de Sant Cristòfol des Migjorn Gran va acollir un recés per als catequistes dirigit per Mn. Josep Sastre.

Durant aquesta estona de pregària i meditació, el prevere va destacar que la transfiguració ens porta un missatge de coratge. Jesús va ser temptat com també ho som nosaltres. A vegades dubtam de la nostra vocació de catequista, al matrimoni, etc. Com Jesús, també nosaltres hem de baixar de la muntanya i fer front a moltes creus: problemes familiars, socials, econòmics... Davant aquests dubtes hi ha una medicina: l'esperança i la fe en l'amor de Déu. Finalment, va manifestar que la pregària és un

diàleg sincer i profund amb Déu. Escoltar Déu ens permet viure amb pau i confiança. Amb la pregària li deim a Déu que nosaltres també l'estimam.

Bisbat de Menorca

Tots som una paraula de Déu en el món

Els dies 27 i 28 de febrer i 2 i 3 de març la nostra Diòcesi va acollir un cicle de xerrades quaresmals a Maó i Ciutadella, a càrrec del prevere mallorquí Mn. Bartomeu Villalonga.

En la primera xerrada va destacar que cada un de nosaltres hem estat cridats en un moment concret de la història i Déu ens ha confiat una missió meravellosa: ser pares i mares de família, preveres, bisbes, religiosos, etc. Com Abraham esteim cridats a viure com a pelegrins, a fer camí amb allò que és indispensable i a veure la gràcia i el regal de Déu. En la segona xerrada, Mn. Bartomeu va reflexionar sobre Pere i Maria Magdalena. Pere segueix Jesús

amb força, supera tota prova, però en el moment més important, en la Passió del Senyor, cedeix a la por i cau. Ell ens mostra que la fe és un camí esquitxat de proves, sofriment, amor i fidelitat, que hem d'anar renovant cada dia.

D'altra banda, les dones de l'Evangelí van exercir un paper molt valuós en la difusió de l'Evangelí. Sense elles seria impossible que els apòstols haguessin descobert Jesús ressuscitat. Com Maria Magdalena -va manifestar el prevere- experimentem gratitud per haver vist el Senyor, perquè ens ha manifestat el seu amor, ens ha cridat pel nostre nom i ens ha anunciat l'alegria de la seva Resurrecció.

Bisbat de Menorca

Bisbat de Menorca